

sat den nævnte Bestemmelse ind i Anordningen af 13. Juni 1913, og de teologiske Kandidater, som efter 1913 har søgt ind i en Skolegerning og derefter er blevet Præster, har ingen Grund til Klage, thi de vidste i Forvejen, at de vilde komme til at lide økonomisk Skade ved at gaa ind i en Præstegerning, efter at de havde været i Skolens Tjeneste. Anderledes er det med dem, der inden 1913 gik ind i Skolevirksomhed for senere at blive Præster. De kunde paa ingen Maade vide, at de vilde lide økonomisk Skade ved først at gaa ind i en Skolegerning eller anden Virksomhed, som er en Forberedelse til Præstegerningen. Det forekommer mig, at man med Hensyn til Beregning af Tjenestealder bør stille de Præster, som før 1913 har haft Skolegerning, anderledes end dem, der efter 1913 har haft det. Jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa og opfordre ham til at forandre det Forhold ved en Ændring i Anordningen af 13. Juni 1913. Det er ikke noget, Rigsdagen behøver at have med at gøre, det kan ordnes administrativt af den højtærede Minister.

I denne Sammenhæng maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at for Lærernes Vedkommende gælder det — ganske vist paa visse Betingelser —, at Lærergerning i den private Skole giver samme Tjenestealder som Lærergerning i den offentlige Skole. Nu skal jeg villigt indrømme, at de to Gerninger er i høj Grad beslægtede, og det er derfor naturligt, at man tillægger de to Slags Lærere med samme Tjenestetid samme Tjenestealder, men den Gerning, en teologisk Kandidat har f. Eks. som Sekretær i en kirkelig Ungdomsforening eller som Lærer paa en Højskole, er heller ikke i høj Grad forskellig fra Præstegerningen. Det forekommer mig derfor, at man meget vel kunde forsvare at beregne Tjenestealderen paa en lidt anden Maade end den, der er fastsat i Anordningen af 13. Juni 1913, og jeg hævder igen, at det forekommer mig, at der er sket de Folk nogen økonomisk Skade, som inden 1913 havde Lærergerning og først derefter er gaaet ind til en Præstegerning; de kunde ikke vide, at det vilde skade dem, da de i sin Tid søgte ind i en Skolegerning.

Der er et andet Forhold ved Præstelønningsloven, som jeg gerne vil omtale ved denne Lejlighed. Der synes at være en Uretfærdighed i den nugældende Lov, en Uretfærdighed, som jeg mener, vi maa kunne rette ved dette lille Lovforslags Behandling. Alle Præsteembeder her i Landet er henførte til en af tre Lønningsklasser, men som det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, er der kun 545 Embeder af 1,135, som er kommet direkte ind under Lønningsloven af 1913, der er altsaa endnu mange Præster, som ikke lønnes efter den nye Lønningslov. Nu ved jeg vel, at der ifølge Præstelønningslovens § 1 i skal gives et Lønningstilskud til Sognepræsteembeder og residerende Kapellanier i Købstæderne, saa at ingen faar en mindre Løn, end han vilde faa, hvis hans Embede ved hans Tiltrædelse var tildelt tredje Lønningsklasse, men alligevel kan der ske en og anden Præst Uret. Maa jeg tage et Eksempel for at vise det. Der er et Sognepræsteembede, som er henført til anden Lønningsklasse, Præsten er endnu ikke kommet ind under Lønningsloven, han faar da kun saa stor Løn, som han vilde have faaet, hvis han havde et Embede i tredje Lønningsklasse, han har sidet længe i sit Embede, er knyttet til Stedet, hvor han er, og er glad ved at være der, og hans Menighed er glad ved at beholde ham, der er stærke Baand, som knytter ham baade til Stedet og Menigheden, han har Anciennet til at søge baade et 2det og et 1ste Klasses Embede, men han vil gerne blive, fordi han føler sig knyttet til Menneskene paa Stedet, og fordi de føler sig knyttede til ham, men saa lønnes han til sine Dages Ende, som om hans Embede kun var et 3die Klasses Embede. Han bliver altsaa straffet paa sin Pengepung, fordi han af aandelige Grunde ikke vil følge den Opfordring, som Præstelønningsloven giver, nemlig at flytte saa tidt, det kan lønne sig. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) i, at det er uheldigt, at Lønningsloven i Virkeligheden opfordrer Præsterne til at flytte saa tidt, det er lønnende.

Jeg kunde ønske at henstille til den højtærede Kirkeminister og det kommende